

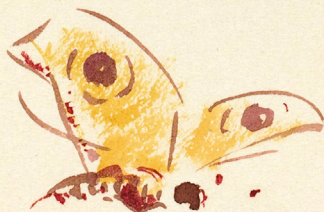
Meesters & Gezellen

La Liberté Intérieure

Jonge getalenteerde zangers
samen met ervaren collega's
van Ensemble Aedes

o.l.v. **Mathieu Romano**
(chef-dirigent Ensemble Aedes)

MEESTERS & GEZELLEN

Concerten 2020

Di. 4 februari 20:15 u.	Amsterdam • Conservatorium van Amsterdam
Wo. 5 februari 20:30 u.	Nijmegen • Stevenskerk
Do. 6 februari 20:15 u.	Amsterdam • Orgelpark
Vr. 7 februari 20:30 u.	Dalfsen • Grote Kerk
Za. 8 februari 15:00 u.	Eindhoven • De Kapel (DomusDela)
Za. 8 februari 20:00 u.	Maastricht • Conservatorium van Maastricht
Zo. 9 februari 15:30 u.	Vlissingen • Sint Jacobskerk

Over Meesters&Gezellen

Welkom bij Meesters&Gezellen, een concertserie door jonge professionele zangers samen met hun ervaren collega's van Ensemble Aedes (Frankrijk). Tijdens twee intensieve repetitieperiodes in januari en februari werkten de zangers met Mathieu Romano (artistiek leider en chef-dirigent van Ensemble Aedes) en zangcoach Geert Berghs aan communicatie en klankvorming en bereidden ze een ambitieus a-capella repertoire voor.

Van het resultaat bent u getuige: een uitdagende concertserie door het hele land tussen 4 en 9 februari 2020.

Meesters&Gezellen wordt dit jaar voor het tiende jaar op rij georganiseerd. Eerdere edities stonden onder leiding van Kaspars Putniņš (chef-dirigent van het Ests Philharmonisch Kamerkoor), Sigvards Klava (chef-dirigent van het Lets Radio Koor), Daniel Reuss (chef-dirigent van Cappella Amsterdam) en Nils Schweckendiek (chef-dirigent van het Helsinki Kamerkoor).

Initiatief

Stichting Tettix
Nieuwe Hilversumseweg 6
1406 TE Bussum
info@tettix.nl
www.tettix.nl / www.meestersengezellen.nl

Comité van aanbeveling: Wilke te Brummelstroete, Ton Koopman, Arvo Pärt, Henk Neven en Hans Haffmans.

Initiatief & uitvoering: Geert Berghs; fondsenwerving: Klaas van der Linden; productie: Erik van Lith; PR: Katarina Schul; ondersteuning & PR: Stefan Saalmink

Met speciale dank aan: Lingua e Musica, Maastricht.

Colofon

Toelichting: Geert Berghs
Foto Mathieu Romano: Géraldine Aresteanu
Samenstelling programmaboekje: Stefan Saalmink | Drukwerk: Graphotech Utrecht

Programma

Francis Poulenc (1899-1963)	<i>Sept Chansons</i> , nr. 1, 2, 4
Barbara (1930-1997)	<i>Septembre</i> (arr. Vincent Manac'h)
Philippe Hersant (*1948)	<i>Wanderung</i> vrouwenkoor en fagot
Barbara (1930-1997)	<i>La Mort</i> (arr. Manuel Peskine)
Philippe Hersant	<i>Désert</i> mannenkoor en altfluit
Philippe Hersant	<i>Instants Limites</i>
I <i>Noël au parler</i>	gemengd koor
II <i>Entre noir et blanc</i>	vrouwenkoor en harmonica
III <i>Voix sans issue (I)</i>	gemengd koor
IV <i>Source de vie</i>	gemengd koor
V <i>Couleurs</i>	gemengd koor
VI <i>Murs</i>	gemengd koor
VII <i>Voix sans issue (II)</i>	gemengd koor
VIII <i>Portes</i>	gemengd koor
IX <i>Ballon prisonnier</i>	gemengd koor
X <i>Message Personnel</i>	drie mannenstemmen en altfluit
XI <i>Voix sans Issue (III)</i>	gemengd koor en harmonica
XII <i>Entre terre et ciel</i>	gemengd koor
XIII <i>Quiétude de l'âme</i>	gemengd koor, fagot en altfluit
Francis Poulenc	<i>Sept Chansons</i> , nr. 3, 5, 6, 7
Jacques Brel (1929-1978)	<i>La Valse à Mille Temps</i> (arr. Julien Joubert)

-
- > Het programma duurt ongeveer een uur, op 6 februari in het Orgelpark wat langer omdat het wordt doorsneden door improvisaties van Hayo Boerema op orgel.
- > Op 8 februari in Maastricht is er een voorprogramma (30 min.) door Lingua e Musica onder leiding van Patrick Vaessens.

Philippe Hersant (geboren in 1948) is momenteel een van de meest opmerkelijke componisten van Frankrijk. Als leerling van André Jolivet vond hij zijn eigen unieke toon, eclectisch en aantrekkelijk voor een breed publiek. Hij won talrijke prijzen, onder andere de Grand Prix de la Ville de Paris en de Victoires de la Musique Classique 2016. Tussen Hersant en Ensemble Aedes bestaan levendige contacten. Meesters&Gezellen voeren een aantal werken van Hersant uit, die hiermee een Nederlandse première beleven. De Stichting is bijzonder gelukkig deze prachtige muziek onder leiding van Mathieu Romano te mogen introduceren.

Allereerst *Wanderung* (1998), op een tekst van Goethe, voor vrouwenstemmen en fagot. De fagot spreekt Hersant zeer aan, met name omdat het hem aan de menselijke stem doet denken. Het tweede stuk, *Désert*, is gezet op een tekst van Nietzsche. *Désert* vormt in feite een tweeluik met *Wanderung*. Beide stukken duren allebei ongeveer 7 minuten en maken gebruik van een bijzonder effect: een blaasinstrument wordt aan het koor toegevoegd. Bij *Wanderung* (voor vrouwenkoor) is het de fagot, bij *Désert* (voor mannenkoor) is het de altfluit, een lagere en warmer klinkende versie van de dwarsfluit. Het tweeluik *Wanderung-Désert* kan gezien worden als de twee kanten van een medaille: als je als mens de rust van de dood als onderdeel van de natuur kunt zien, kun je je bevrijden van de angst voor de dood.

Instant Limites is gezet op teksten van elf langgestraften, met wie Hersant vele indringende gesprekken voerde. De gedichten zijn niet heel zwaar, maar eronder ligt een pijnlijke realiteit verborgen. Hersant heeft een van de gedichten tot een terugkerend refrein verheven, het echt protesterende gedicht *Voix sans Issue*, over de dagelijkse wandeling van de gevangenen over de binnenplaats, waarbij voix met een x is geschreven als betekende het “stem” en niet “weg”. De overige gedichten gaan over de moeders die met Kerstmis zoetigheden naar de gevangenis brengen; het dromen van vrijheid door je ogen te sluiten; tot een tekst waar diepe berusting uit spreekt, op basis van een Japanse wijsheid.

Francis Poulenc (1899-1963) had een bijzondere affiniteit met de dichtkunst en onderhield levendige vriendschappen met dichters, met name met Paul Eluard

(1897-1952), die hij voor het eerst ontmoette in de Parijse boekwinkel van Adrienne Monnier. Poulenc had daar enkele dichters hun eigen gedichten horen voordragen en was onder de indruk, met name door de klank. Zijn diepge-wortelde begrip van de expressieve mogelijkheden van de stem komt stralend tot uiting in zijn composities voor koor. “Mijn gave om voor koor te schrijven is uit de hemel gekomen”, zo stelde hij.

Poulencs vriendschap met Eluard inspireerde hem tot een aantal belangrijke koorwerken. De gedichten van Eluard die Poulenc in zijn *Sept Chansons* opnam zijn surrealistisch en bevrijd van elke vorm, zonder rijm, zonder interpunctie. Poulenc maakte een studie van de motetten van Monteverdi alvorens dit werk te beginnen. Het resultaat werd juichend ontvangen en beschouwd als equivalent van de renaissance-muziek van Jannequin en Monteverdi.

In 2015 bracht Ensemble Aedes chansons van Brel en Barbara ten gehore, geënceneerd, zonder partituren. Dirigent Romano had jonge Franse componisten gevraagd om arrangementen te maken die recht doen aan de eigenheid van deze chansonniers. Drie ervan worden door Meesters&Gezellen uitgevoerd: van Barbara *Septembre* en *La Mort* en als laatste *La Valse à Mille Temps* van Jacques Brel. Hoeveel Fransers kun je Frans leren zingen met Fransen?

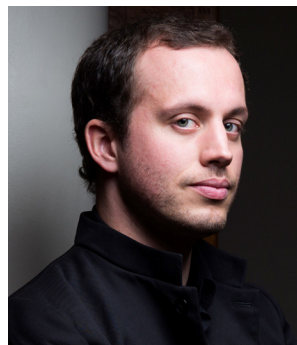
In *Septembre* wordt afscheid genomen van een zomerliefde, terwijl in de natuur de herfst zichtbaar wordt. Deze tekst kan gezien worden als een Franse parallel voor Goethe's *Wanderung*, er ontstaat innerlijke rust door de natuurwetten te zien en ze te aanvaarden. *La Mort* gaat over de dood die als een vrouw in een kanten jurk door de straten loopt. Daarom kun je beter ramen en deuren dicht houden, als dat al helpen zou.

Met *La Valse à Mille Temps* wordt dit programma van Meesters&Gezellen als in een roes van pure vrijheid afgesloten. Alleen al de eerste maten doen een glimlach op je gezicht verschijnen en je ziet je geliefde al staan, zo zingt Brel. En wat, als je nog een omweg zou maken naar de liefde en de wals in vierkwarts zou dansen?

Biografieën

Mathieu Romano, dirigent

Dirigent Mathieu Romano (1984) studeerde fluit, piano en directie aan de Conservatoire National Supérieur de Musique (CNSM) in Parijs. Hij werd vervolgens toegelaten tot de masteropleiding directie en studeerde af in 2013. Mathieu Romano legt zich erop toe om zowel orkesten als koren te dirigeren, en volgde masterclasses bij o.a. Pierre Boulez, Susanna Mälkki, François-Xavier Roth, Stephen Cleobury, Hans-Christoph Rademann, Catherine Smonpietri en Didier Louis. Als orkest-dirigent dirigeerde hij onder meer het Orchestre d'Auvergne. Hij assisteerde Paul Agnew bij de productie van G.F. Händels *La Resurrezione*, was assistent dirigent bij het Orchestre Français des Jeunes in de zomers van 2013, 2014 en 2015, en was Marc Minkowski's assistent-dirigent bij het Festival d'Art Lyrique in Aix-en-Provence in 2014.

Geert Berghs, vocal coach & initiator

Geert Berghs (vocal coach en initiator) werd als zanger opgeleid door Margreet Honig na aanvankelijk geneeskunde en muziekwetenschap gestudeerd te hebben. Hij volgde verder zanglessen bij Nelly van der Spek, Kurt Equiluz en Henny Diemer. Hij ontwikkelde zich tot een veelzijdig solozanger en maakte enige jaren deel uit van The Amsterdam Baroque Choir. In de latere jaren was hij als wetenschappelijk medewerker verbonden aan de Katholieke Universiteit Leuven, waar hij wetenschappelijk onderzoek verrichte naar de verandering door de jaren heen van de zangstem. Al vele jaren volgt hij lessen bij ademleraar Paul Triepels. Geert Berghs heeft vele zangers opgeleid die als solist op verschillende podia

te horen zijn en tevens werkzaam zijn in de belangrijkste professionele koren in Nederland.

In januari 2011 en in 2016 was Geert Berghs als vocal coach te gast bij het Estonian Philharmonic Choir. Geert Berghs is als docent zang verbonden aan de afdeling koordirectie van het Conservatorium van Amsterdam.

Ensemble Aedes

Ensemble Aedes werd in 2005 opgericht door Mathieu Romano. De missie van het koor is niet alleen alle grote werken uit te voeren, maar ook het minder bekende koorrepertoire uit de afgelopen vijf eeuwen. Hedendaagse muziek vormt daarin een essentieel onderdeel. Regelmatig nodigt het ensemble specialisten uit om met de zangers programma's in te studeren, zoals Hervé Niquet voor Franse barokmuziek of Dominique Visse voor repertoire uit de Renaissance. Ensemble Aedes werkt regelmatig samen met bekende ensembles zoals Le Cercle de l'Harmonie, Les Musiciens du Louvre Grenoble, het Orchestre Philharmonique de Radio France, het Latvian Radio Choir en de Maîtrise de Paris. Ensemble Aedes treedt op in grote zalen en op festivals (Théâtre des Champs Elysées, Philharmonie de Paris, Festival d'Art Lyrique d' Aix-en-Provence). Hun tweede a capella opname (Ludus Verbalis vol. 2) kreeg in januari 2013 een Diapason d'or.

Laura Holm, sopraan (meester)

Laura Holm (sopraan) studeerde zang aan het Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris. Ze heeft een eclectische smaak, te zien aan de diversiteit van haar repertoire. Ze voert regelmatig de grote oratoriumwerken uit van Mozart, Bach, Vivaldi, Mendelssohn, Brahms en Honneger. Ze zingt onder begeleiding van pianisten als Annt Le Bozec, Yoan Héreau en Remy Cardinale. Haar ervaring met hedendaagse muziek deed ze op met onder andere het Bela-kwartet (Adonaïs van Bruno Ducol) en het Ensemble Intercontemporain (Giordano Bruno van Francesco Filidei en Coro van Berio).

Tijdens haar opleiding studeerde ze vocale techniek bij Chantal Mathias en Glenn Chambers, repertoire bij Anne Le Bozec, Susan Manoff, Kenneth Weiss, Olivier Reboul, Jeff Cohen en volgde ze masterclasses bij Raphaël Pichon, Marc Minkowski, Regina Werner, Alain Buet, Emmanuelle Haïm, Elène Golgevit. In

2018-2019 zong ze *Le Roi David* van Honegger in Angers en Nantes met het Orchestre National du Pays de Loire en *Le Nain* van Zemlinsky in het Théâtre de Caen. Binnenkort is ze te horen met de Philharmonie de Paris, in *Euphonia*, een spektakel van Arnaud Marzorati naar de roman van Berlioz en ze zingt de rol van Ilia in *Idomeno* van Mozart.

Laia Cortes Calafell, alt (meester)

Laia Cortes Calafell (alt) is vanaf haar jeugd betrokken bij verschillende zanginstituten waar ze werd aangemoedigd muziek, piano en zang te studeren. In 1996 behaalde ze haar muziekdiploma aan het Conservatori Municipal de Música de Barcelona. In 2003 verkreeg ze een plek bij de Guildhall School of Music and Drama, waar ze haar bachelorstudie volgde bij professor Laura Sarti. Ze studeerde cum laude af in 2008 bij professor Annette Thompson. Met een beurs van de prestigieuze Fundacion Caja Madrid vervolgde zij haar masterstudie bij de International Opera Academy in België.

Laia zong bij prestigieuze orkesten zoals het Orchestre des Champs Elysees, het Orkest Festival Budapest en de Capilla Real de Madrid. Ze werkte met topdirectanten zoals Herreweghe, Heltay, Gershonshon en Ivan Fischer. Tijdens haar operadebuut bij het Teatro Real in Madrid zong zij de rol van Modestina in de opera *Il Viaggio a Reims* van Rossini. Ze zong met Mark Padmore tijdens het Young Artist Programme in Aldeburgh in de rol van Troyana in Mozarts *Idomeno*. Daarnaast volgde Laia masterclasses bij onder andere Nancy Argenta, Rylan Davies en Mark Padmore.

Anthony Lo Papa, tenor (meester)

Anthony Lo Papa (tenor) studeerde zang aan het conservatorium van Besançon en aan het conservatorium van Montreuil. In 2003 vervolgde hij zijn opleiding aan het conservatorium van Parijs waar hij lessen volgde bij onder andere Mireille Alcantera en masterclasses bijwoonde van Jeanine Reiss en Margreet Honig. Hij ontving zijn diploma in 2007. In 2010 ontving hij zijn Certificat d'Appétitude voor zijn vocale techniek. Hij specialiseerde zich in het Lied-repertoire bij Ulrich Messthaler in Royaumont.

Zijn repertoire gaat van oude muziek naar hedendaagse muziek. Anthony zingt

met evenveel plezier de muziek van Bach en Monteverdi en opera's van Purcell en Lully, als werken van Stockhausen of werken van Brecht/Weill. Hij zong rollen in opera's van Mozart, Händel en Britten. Hij werkte samen met William Christie, Laurence Equilbey, Daniel Harding, Marc Minkowski, Kurt Masur en Vincent Dumestre.

Igor Bouin, bas (meester)

Igor Bouin (bas) begon op 9-jarige leeftijd met zingen op het Charles Brown-koor in Boulogne-sur-mer, gedirigeerd door Daniele Facon. Na het Conservatorium van Lille studeerde hij aan de Maitrise de Notre Dame in Parijs en vervolgens aan het Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse in Parijs. Daar sloot hij cum laude de master zang af. Igor wijdt zich aan zijn twee passies: kamermuziek en opera. Hij is medeoprichter van het trio Musica Humana, waarmee hij in heel Frankrijk en in het buitenland zingt. Igor is ook te beluisteren met het Clement Janequin ensemble (dirigent Dominique Visse) en hij zingt bij het Concert Spirituel (dirigent Herve Niquet).

Onlangs heeft men hem kunnen horen als solist in de rol van Leporello in *Don Giovanni* van Mozart (met het gezelschap Justiniana), in de rol van Tweedeldum en in de rol van de Roi Rouge in *Miroir d' Alice* van de componist Thomas Nguye, opgevoerd in de opera van Reims, in de rol van Sancho in *Don Quichotte* van Jules Massenet (met het gezelschap Maurice) en ook nog in de rol van Papageno in de *Zauberflöte* van W.A. Mozart.

Gezellen - sopranen

Romane Lambert

Ik ben 22 jaar oud en kom uit Brussel en ik heb vanaf mijn elfde zes jaar in het jeugdkoor van La Monnaie gezongen. Na mijn middelbare school heb ik kort rechten gestudeerd, maar realiseerde me als snel dat ik verder wilde in de muziek. Op dit moment studeer ik klassieke zang in Maastricht bij Yvonne Schiffelers.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Het is onmogelijk om één stuk als favoriet te kiezen, omdat ik het hele project fascinerend vind, maar van de stukken van Poulenc geniet ik het meest vanwege het tekstgebruik en de dynamiek.

Eline Meijs

Mijn naam is Eline Meijs. Ik ben 24 jaar en woon in Maastricht. Daar studeer ik solozang en opera aan het conservatorium, bij Frans Kokkermans. Momenteel zit ik in mijn derde jaar van de Bachelor. Mijn stemtype is lyrische sopraan.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Het mooiste van het repertoire dat we zingen vind ik "Sept chansons" van Poulenc omdat er hele mooie melodielijnen in zitten en het hele mooie poëtische teksten bevat.

Elena Roce

Ik ben een 25 jarige organiste en zangeres uit Kroatië. Momenteel woon en studeer (Conservatorium van Amsterdam) ik in Nederland en maak ik nieuwe vrienden via projecten zoals Meesters&Gezellen (2019). In mijn vrije tijd geniet ik van lekker eten, goede wijn en bier, lange wandelingen in de natuur, honden en paarden, goede boeken en ontspannende jazzconcerten.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Het programma van dit jaar is compleet anders dan vorig jaar, met een glimp van de Franse romantiek, maar ook met diepttragische emoties die vind ik het best naar voren komen in "Instantes Limites" van Philippe Hersant.

Meia Oei

Ik kom uit Amsterdam, heb literatuurwetenschap gestudeerd in Utrecht, zit nu in mijn eerste jaar van de bachelor klassiek zang aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag bij Armand Hekkers, en woon in Rotterdam. Zingen in koren doe ik al sinds ik op mijn achtste (in 2005) lid werd van het Nationaal Kinderkoor.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Poulenc was voor mij heel bijzonder: met nieuwe mensen zó gedetailleerd aan zulke gecompliceerde koorstukken werken voelde als enorm in het diepe gegoooid worden – maar dat was juist zo fijn!

Maria Francisca Pizarro Duarte

Op het moment ben ik in het eerste jaar van mijn bachelor aan het Conservatorium van Amsterdam. Mijn zangdocent Geert Berghs vertelde me over de geweldige ervaring die het project voor me zou zijn, zowel als zanger in het ensemble, maar ook omdat het me de mogelijkheid biedt om in een speciale masterclass onder leiding van Mathieu Romano, het koor zelf een keer te dirigeren.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Het meest interessante stuk vind ik "Instants Limites" van Hersant vanwege de krachtige boodschap die het stuk overbrengt, niet alleen door de muziek, maar ook door de teksten die door de gevangenen zijn geschreven. Je voelt de beklemming, het gebrek aan vrijheid: ontzettend knap gemaakt door de componist.

Gezellen - alten

Gunda Leine

Ik ben een mezzo-sopraan en studeer klassieke zang aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag, en houd ervan om mee te doen aan uitdagende zangprojecten. Op het podium sta ik even graag als soliste als als onderdeel van een ensemble, zo lang het maar om muziek gaat die mezelf en het publiek raakt.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Van de "Sept Chansons" van Poulenc hou ik het meest, omdat ze niet alleen maar mooi en ontroerend zijn, maar ook technisch uitdagend. Ze vereisen van de zangers een feilloos teamwork, (be)geleid door een geïnspireerd dirigent.

Hannah Muis

Mijn naam is Hannah Muis, en ik studeer Koordirectie aan het Conservatorium van Amsterdam. Hiervoor heb ik Docent Muziek gestudeerd en ik heb op de Koorschool in Haarlem gezeten, een basisschool met veel aandacht voor muziek.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Het meest bijzondere stuk wat we dit jaar zingen is "Instantes Limites" van Philippe Hersant. Het bijzondere vind ik vooral dat de teksten zijn geschreven door Franse gevangenen en dat deze teksten erg mooi op muziek zijn gezet door Hersant.

Sterre Decru

Ik ben een 21 jaar oude mezzosopraan uit Brugge. Ondanks mijn Vlaamse roots besloot ik een jaartje geleden om mijn studies Klassieke Zang verder te zetten aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Daar verdiep ik me nu dagelijks in de wonderde wereld van zowel de klassieke als de oude muziek.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

De "Sept Chansons" van Poulenc hebben in de voorbije dagen werkelijk mijn hart gestolen. Dit werk herbergt een ongelooflijk brede waaier aan verschillende expressieve kleuren en klanken. Daarbovenop zijn ook de teksten stuk voor stuk pareltjes.

Edurne Ruiz Garcia

Om mezelf te beschrijven kies ik drie woorden: kalmte, empathie en creativiteit. Dat is mijn basis. Nu ben ik natuurlijk meer dan dat, en soms veranderen de dingen die mij mij maken. Om ze allemaal te ontdekken hoef je alleen maar je diepste innerlijke wereld te verkennen. Goede reis!

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

De achtergrond en opbouw van "Instantes Limites" van Hersant hebben me erg geraakt. Als we het uitvoeren, voelt het voor elk van de dertien gedichten alsof we spreken met de monden van de gevangenen die ze hebben geschreven.

Cynthia Setiawan

Ik ben een lyrische mezzo-sopraan, geboren in Soerabaja, Indonesië. Op dit moment volg ik een master aan het Conservatorium van Maastricht, met als hoofdvak klassieke zang bij Yvonne Schiffelers.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

"Instants Limites" vind ik het meest bijzonder. Het feit dat de teksten ervan zijn geschreven door verschillende levenslang veroordeelden, versterkt de echte betekenissen en gevoelens ten aanzien van hoe anders ons leven is dan dat van hen, en hoe dankbaar we mogen zijn om het prachtige leven te kunnen leiden zoals we dat nu doen.

Gezellen - tenoren

Dierick Aartsen

Op mijn zevende ben ik begonnen met cello spelen maar sinds een jaar of acht ben ik me steeds meer op zang gaan focussen. Sinds 2018 studeer ik klassieke zang aan het Conservatorium van Utrecht.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Ik vind van het programma zelf de de Poulenc het meest interessant. Poulenc weet met zijn koormuziek zoveel verschillende kleuren uit te drukken in muziek. In een aantal zachte passages weet hij met hele eenvoudige middelen een magische koorklank te creëren. Dit in combinatie met de mooie poëtische Franse teksten maken deze Sept Chansons voor mij een absoluut hoogtepunt van dit programma.

Ambroży Golachowski

Ik ben 21 jaar en kom uit Warschau in Polen, Ik studeer klassieke percussie aan het Conservatorium van Amsterdam en mijn grootste passie, naast percussie, is zingen. Al zo lang ik me kan herinneren zing ik in koren en vocale ensembles. In mijn vrije tijd doe ik aan sport, kijk ik films en lees ik boeken.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Het meest interessante stuk van het repertoire van Meesters&Gezellen is "Instants Limites", omdat elk stuk is geschreven door een gevangene, en ik vind het zo mooi dat poëzie die is gemaakt door zulke gevoelige mensen, die een verkeerd pad hebben gekozen, kan worden gehoord door iedereen dankzij Philippe Hersant en zijn prachtige muziek.

Anders Pettersson

Ik ben een 26-jarige tenor uit Zweden, en ik houd van alle aspecten van de muziek. Ik speel blokfluit sinds ik zes was en ik studeer op dit moment klassieke zang bij Axel Everaert aan het Conservatorium van Maastricht. Ik droom ervan om mensen te kunnen raken met mijn muziek.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Als ik moet kiezen, dan vind ik nummer vier "Tous les Droits" van de "Sept Chansons" het meest interessant. De harmonieën, textuur en de dynamiek van de stemmingen en expressies zijn eenvoudigweg geniaal.

Robert Muller

Ik ben 19 jaar en ik studeer Technische Bestuurskunde aan de TU Delft. Muziek maken is een van mijn grootste hobby's. Ik zing al 11 jaar in het Kathedrale Koor St. Bavo en ik ben een jaar geleden begonnen met zangles om mijn stem verder te ontwikkelen.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Ik vind het stuk "La mort" het meest interessant van ons programma. De spanning die in het stuk ontstaat is heel indrukwekkend. Je wordt meteen meegenomen in het stuk.

Joppe van Hulzen

Op de toneelschool (ARTEZ) begon ik met klassiek zingen. Vervolgens ging ik naar de Nederlandse Filmacademie. Naast mijn werk als schrijver/regisseur ben ik nu volop aan het zingen. Ik volg lessen bij Robert van der Vinne en Jaap Dieleman, en doe regelmatig mee aan masterclasses o.a. bij Johannette Zomer.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

"Instantes Limites" vind ik het meest aangrijpende stuk van ons concert. Het besef dat de teksten door (levens)lang veroordeelde gevangenen zijn geschreven geeft het stuk een enorme lading. Je voelt op een pijnlijke maar ook ontroerend manier dat hun kijk op tijd en ruimte totaal verschilt van de onze.

Gezellen - bassen

Bas Cornelissen

Bas studeert klassiek zang aan het Utrechts Conservatorium. Als kind zong hij bij het Nationaal Kinderkoor; als student bij het VU-Kamerkoor. Daar debuteerde hij in december als solist in Distlers Weihnachtsgeschichte. Vóór het conservatorium studeerde Bas logica aan de Universiteit van Amsterdam, waar hij nu zijn promotieonderzoek doet.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Eén stuk? Onmogelijk! "Instant Limites" is indrukwekkend, juist als geheel. Dat geldt ook voor de Sept Chansons: zo geraffineerd. "Désert" is anders. Ruig, maar niet minder aangrijpend dan "La Mort" ...

Matthijs Hoogendijk

Ik ben 23 jaar en ik woon in het prachtige dorpje Wijngaarden (Zuid-Holland). In 2018 heb ik met succes mijn eerste bachelor 'Muziekeducatie/Docent Muziek' afgerond aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Momenteel ben ik tweedejaarsstudent Klassiek Koördirectie aan het Conservatorium van Amsterdam.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Ik vind de Franse chansons ontzettend tof! Het is bijzonder om die specifieke Franse stijl te (leren) zingen, zeker met zulke prachtige liederen van Barbara en Jacques Brel.

Harmen Severiens

Ik zing van jongs af aan in koren: eerst in het Nationaal Jongenskoor, later in het Nationaal Gemengd Jeugdkoor. Daar is mijn passie voor (koor)zang ontstaan. Inmiddels studeer ik klassiek zang aan het conservatorium in Zwolle. Daarnaast heb ik Bos- en Natuurbeheer gestudeerd aan de universiteit van Wageningen.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Ik vind "Instantes Limites" het meest interessant vanwege de diversiteit van de verschillende delen. In ieder deel wordt een compleet andere sfeer opgeroepen zonder dat het stuk in losse delen uit elkaar valt.

Matiss Circenis

Ik ben een 22 jaar oude Lets-Duitse dirigent, studerende in Riga (Letland) voor mijn bachelor koordirectie. Als sinds mijn vijfde ben ik met muziek bezig en op het moment ben ik mijn horizon aan het verbreden in het kader van een Erasmus+ uitwisselingsprogramma aan het Conservatorium van Amsterdam.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

Het meest interessante onderdeel van ons fantastische programma is "Instantes Limites" van Philippe Hersant. Hoe de componist deze prachtige muziek met de teksten van de gevangenen heeft verweven vind ik fascinerend. We kunnen slechts raden waar de mannen hun inspiratie vandaan haalden voor zulke krachtige woorden.

Joel Gester Suárez

Op het moment studeer ik klassiek piano aan het Koninklijk Conservatorium van Den Haag. De afgelopen vier jaar volgde ik zanglessen, en samen met componeren is zingen datgene wat me als artiest complementeert. Ik ben geboren in Argentinië en opgegroeid in Spanje.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

De chansons van Poulenc zijn kleine werelden van zichzelf: delicaat, krachtig, vreugdevol. Ik zou "Marie" kiezen als goede representatie: het is urgent, explo-

sief, en een vrolijk begin leidt uiteindelijk tot een onverwacht kalm en expressief slot, wat me aangrijpt.

Samuel Pilot

Ik ben koordirigent, zanger, ingenieur en humanistisch coach! Met plezier navigeer ik door het leven, op dit moment door een bachelor koordirectie aan het Conservatorium van Amsterdam.

Wat vind je het meest interessante stuk van het programma?

"Septembre" van Barbara spreekt me het meest aan: het is zo'n ontroerend stuk :-)

Instrumentalisten

Luís Tasso Athayde Santos

Luís Tasso Athayde Santos is een Braziliaans-Australische componist, improvisator en fagottist Oude Muziek met zijn thuisbasis in Nederland. Luís heeft onder meer in het Sweelinck Barokorkest, Studio MusikFabrik en het Australisch Jeugdorkest gespeeld. Hij studeert op het moment aan het Conservatorium van Amsterdam bij Benny Aghassi.

Rama Kumaran

Rama Kumaran is een verhalenverteller en multi-instrumentalist opgeleid in Nashville (Tennessee, VS) en Amsterdam. Hij was de jongste winnaar ooit van de Young Artist Competition van de National Flute Association. In zijn huidige master aan het Conservatorium van Amsterdam onderzoekt hij kritische beschouwingen van het fenomeen 'genre'.

Teksten

Francis Poulenc - *Sept Chansons* (nr. 1, 2 en 4)

1. La blanche neige

Les anges les anges dans le ciel
L'un est vêtu en officier
L'un est vêtu en cuisinier
Et les autres chantent

Bel officier couleur du ciel
Le doux printemps longtemps
après Noël
Te médaillera d'un beau soleil
D'un beau soleil

Le cuisinier plume les oies
Ah! tombe neige
Tombe et que n'ai-je
Ma bien-aimée entre mes bras

Tekst: Guillaume Apollinaire

1. De witte sneeuw

De engelen in de hemel
De een is als officier gekleed
De ander is als kok gekleed
En de anderen zingen.

Mooie officier in hemelkleur
De zoete lente speldt je lang
na kerst
Een fraaie zonnemedaille op.

De kok plukt de ganzen.
Kijk daar valt de sneeuw
En waarom nu, heb ik
Mijn lief niet in mijn armen.

Vertaling: Rein de Vries

2. À peine défigurée

Adieu tristesse,
Bonjour tristesse.
Tu es inscrite dans les lignes du plafond.
Tu es inscrite dans les yeux que j'aime

2. Nauwelijks vervormd

Vaarwel bedroefdheid.
Wees gegroet bedroefdheid.
Jij staat gekerfd in de lijnen van 't plafond.
Jij staat gekerfd in de ogen van mijn lief.

Tu n'es pas tout à fait la misère,
Car les lèvres les plus pauvres
te dénoncent
Par un sourire.

Bonjour tristesse.
Amour des corps aimables.
Puissance de l'amour
Dont l'amabilité surgit
Comme un monstre sans corps.
Tête désappointée.
Tristesse, beau visage.

Tekst: Paul Éluard

Toch ben je niet als ellende,
Want zelfs de armste lippen
Verraden je met een glimlach.

Wees gegroet, bedroefdheid.
Liefde van lieve lijven.
Kracht van de liefde,
Waarvan de aanvalligheid verrijst
Als een beest zonder lijf.
Pruilerig hoofd.
Bedroefdheid, mooi gezicht.

Vertaling: Rein de Vries

4. Tous les droits

Simule
L'ombre fleurie des fleurs sus
pendues au printemps
Le jour le plus court de l'année
et la nuit esquimau
L'agonie des visionnaires de
l'automne
L'odeur des roses la savante
brûlure de l'ortie
Étends des linges transparents
Dans la clairière de tes yeux
Montre les ravages du feu ses
œuvres d'inspiré
Et le paradis de sa cendre
Le phénomène abstrait luttant
avec les aiguilles de la pendule

4. Alle rechten

Verbeeld
De kleurige schaduw der bloemen
Aan de lente opgehangen
De kortste dag van het jaar
En de eskimo-nacht
De doodstrijd van de zieners van de
herfst
De geur van rozen,
Het wilde branden van de netel.
Spreid doorzichtig linnen
In de schittering van je ogen.
Toon de schade die het vuur aanricht,
De werken van zijn inspiratie
En het paradijs van zijn as
Het onbelichaamde verschijnsel
Dat met de wijzers van de klok strijdt.

Les blessures de la vérité les
serments qui ne plient pas
Montre-toi
Tu peux sortir en robe de cristal
Ta beauté continue
Tes yeux versent des larmes des
caresses des sourires
Tes yeux sont sans secret
Sans limites.
Simule l'ombre fleurie des fleurs
Suspendues au printemps.

Tekst: Paul Éluard

Toon de kwetsuren van de waarheid
Toon de preken die niet buigen
Toon je.
Al ga je in kristal gekleed,
Je schoonheid blijft.
Jouw ogen plengen tranen,
Liefkozingen, 'n glimlach.
Jouw ogen zijn zonder geheimen,
Zonder grenzen.
Verbeeld de schaduw der bloemen
Opgehangen aan de lente.

Vertaling: Rein de Vries

Barbara - *Septembre* (arrangement: Vincent Manac'h)

Jamais la fin d'été n'avait paru
si belle.
Les vignes de l'année auront
de beaux raisins.
On voit se rassembler, au loin
les hirondelles
Mais il faut se quitter. Pourtant,
l'on s'aimait bien.

Quel joli temps pour se dire
au revoir.
Quel joli soir pour jouer ses

Nooit had het einde van de zomer
er zo mooi uitgezien.
De wijnstokken van dat jaar
zouden mooie druiven dragen.
Je kon al zien dat de zwaluwen
zich verzamelden
Maar we moesten uit elkaar. Ondanks
dat we zo veel van elkaar hielden.

Wat een heerlijke tijd om dag te zeggen.
Wat een heerlijke avond om de
twintig-jarige uit te hangen.

vingt ans.
Sur la fumée des cigarettes,
L'amour s'en va, mon cur s'arrête.
Quel joli temps pour se dire
au revoir.
Quel joli soir pour jouer ses vingt ans.

Les fleurs portent déjà les couleurs
de Septembre
Et l'on entend, de loin, s'annoncer
les bateaux.
Beau temps pour un chagrin que ce
temps couleur d'ambre.
Je reste sur le quai, mon amour.
A bientôt.

Quel joli temps, mon amour, au revoir.
Quel joli soir pour jouer ces
vingt ans.
Sur la fumée des cigarettes,
L'amour nous reviendra peut-être.
Peut-être un soir, au détour d'un
printemps.
Ah quel joli temps, le temps de
se revoir.

Jamais les fleurs de Mai n'auront
paru si belles.
Les vignes de l'année auront de
beaux raisins.
Quand tu me reviendras, avec
les hirondelles,
Car tu me reviendras, mon amour,
à demain...

Met de rook van de sigaretten,
vervliegt de liefde, mijn hart staat stil.
Wat een heerlijke tijd om dag
te zeggen.
Wat een heerlijke tijd om de
twintig-jarige uit te hangen.

De bloemen krijgen al de
septemberkleuren
En we horen, in de verte, reeds
het geluid van de boten.
Een mooie tijd voor een verdriet,
een mooie amberkleurige tijd.
Ik blijf op de kade, mijn lief.
Tot snel.

Wat een heerlijke tijd, mijn lief, tot ziens.
Wat een heerlijke avond om
de twintig-jarige uit te hangen.
Op de rook van de sigaretten,
Zal de liefde bij ons terugkomen.
Misschien ooit op een avond,
als de lente terugkomt.
Ach, wat een heerlijke tijd,
de tijd om elkaar terug te zien.

Nooit hadden de bloemen in mei
er zo mooi uitgezien.
De wijnstokken van dat jaar
zouden mooie druiven dragen.
Als je me terugziet, met de
zwaluwen,
Want je zult bij me terugkomen,
mijn lief, tot morgen ...

Philippe Hersant - *Wanderung*

Über allen Gipfeln
Ist Ruh,
In allen Wipfeln
Spürest Du
Kaum einen Hauch;
Die Vögelein schweigen im Walde.
Warte nur, balde
Ruhest Du auch.

Boven elke bergtop
heerst rust,
in elke boomkruin
bespeur
je amper nog een zucht;
de vogels zwijgen in het loof.
Wacht maar, spoedig
rust jij ook.

Tekst: Johann Wolfgang von Goethe

Vertaling: Menno Wigman

Barbara - *La Mort* (arrangement: Manuel Peskine)

Qui est cette femme qui marche
dans les rues?
Où va-t-elle
Dans la nuit brouillard où souffle
un hiver glacé,
Que fait-elle?
Cachée par un grand foulard de soie,
A peine si l'on aperçoit la forme
de son visage,
La ville est un désert blanc
Qu'elle traverse comme une ombre
Irréelle.
Qui est cette femme qui marche
dans les rues?
Qui est-elle?

Wie is die vrouw die door de
straten loopt,
Waar gaat ze heen?
In de nachtelijke mist of een
winterkoude ademzucht
Wat doet ze?
Verborgen door een grote zijden sjaal,
Nauwelijks kan je de vorm van
haar gezicht zien,
De stad is een witte woestijn,
Die zij doorwaadt als een schaduw,
Onwerkelijk,
Wie is die vrouw die door de
straten loopt,
Wie is zij?

A quel rendez-vous d'amour mystérieux
Se rend-elle?
Elle vient d'entrer dessous un porche
Et, lentement, prend l'escalier.
Où va-t-elle?
Une porte s'est ouverte.
Elle est entrée sans frapper
Devant elle.
Sur un grand lit, un homme est couché
Il lui dit: " Je t'attendrais,
Ma cruelle. "
Dans la chambre où rien ne bouge,
Elle a tiré les rideaux.
Sur un coussin de soie rouge,
Elle a posé son manteau
Et, belle comme une épousée,
Dans sa longue robe blanche
En dentelle,
Elle s'est penchée sur lui, qui
semblait émerveillé.
Que dit-elle?
Elle a repris l'escalier, elle est
ressortie dans les rues.
Où va cette femme, en dentelles?
Qui est cette femme?
Elle est belle.
C'est la dernière épousée,
Celle qui vient sans qu'on appelle,
La fidèle.
C'est l'épouse de la dernière heure,
Celle qui vient lorsque l'on pleure,
La cruelle.
C'est la mort, la mort qui marche
dans les rues.
Méfie-toi.

Bij welke geheime liefdesafpraak,
Geeft ze zich?
Ze komt binnen in een portiek
En gaat langzaam de trap op omhoog
Waarheen gaat ze?
Een deur ging open,
Ze ging naar binnen zonder te kloppen,
Vóór haar,
Op een groot bed ligt een man,
Hij zegt haar: "Ik had op je gewacht,
Mijn wrede."
In de kamer waar niets beweegt,
Trok ze de gordijnen dicht,
Op een kussen van rode zijde,
Legde ze haar mantel af,
En mooi als een bruid,
In haar lange witte jurk,
van kant
Boog ze zich over hem, die
verbijsterd leek,
Wat zegt ze?
Ze nam de trap terug, ze kwam uit
in de straten,
Waarheen gaat deze vrouw in kant?
Wie is deze vrouw?
Ze is mooi,
Het is de laatste bruid,
Zij die komt zonder haar te roepen,
Zij, de trouwe
Dit is de bruid van het laatste uur,
Zij die komt wanneer je huilt,
Zij, de wrede,
Het is de dood, de dood die door
de straten loopt,
Wees op je hoede,

Referme bien tes fenêtres,
Que jamais, elle ne pénètre chez toi.
Cette femme, c'est la mort,
La mort, la mort, la mort...

Sluit je ramen goed,
Want ooit komt ze bij jou binnen,
Deze vrouw, zij is de dood,
de dood, de dood, de dood, de dood....

Vertaling: muzikum.eu

Philippe Hersant - *Désert*

Die Wüste wächst: weh dem, der
Wüsten birgt!
Stein knirscht an Stein, die Wüste
schlingt und würgt.
Der ungeheure Tod blickt glühend
braun
und kaut –, sein Leben ist sein
Kaun...

De woestijn groeit: wee wie
woestijnen bergt!
Steen knarst langs steen, de woestijn
windt zich en wurgt.
De geweldige dood blickt gloeiend
bruin
en kauwt: zijn leven is zijn kauwen...

Vergiß nicht, Mensch, den
Wollust ausgelobt:
du – bist der Stein, die Wüste,
bist der Tod...

Vergeet niet, mens, de uitgebrande
wellust:
jij bent de steen, de woestijn,
bent de dood...

Tekst: Friedrich Nietzsche

Vertaling: Khalil Touquane

Philippe Hersant - *Instants Limites*

I - Noël au parloir

Noël au parloir,
Panier gourmand de l'amitié,
L'orange du marchand
Je ne l'ai pas volée...
Les yeux fermés,
Sa douce saveur sucrée
Ravive en moi
Le parfum perdu de la liberté.

Tekst: Pascal

II - Entre noir et blanc

Je ne suis pas tout noir,
Je ne suis pas tout blanc,
Mais entre noir et blanc
Mon univers est gris.
Ciel gris, murs gris, pensées grises
Bonjour tristesse !

Tekst: Yassine

III - Voie sans issue (I)

Voie sans issue,

I - Kerstmis in de spreekruimte

Kerstmis in de spreekruimte
Mandje met lekkers,
uit vriendschap
De sinaasappel van de groenteboer
Die ik niet gestolen heb,
Ik houd mijn ogen dicht
en zijn zoete en zachte smaak
doet weer in mij opleven
De verloren geur van de vrijheid

II - Tussen zwart en wit

Ik ben niet helemaal zwart,
Ik ben niet helemaal wit,
Maar tussen zwart en wit,
Is mijn universum grijs.
Grijze lucht, grijze muren, grijze
gedachten,
Hallo droefheid!

III - Weg zonder uitweg (I)

Weg zonder uitweg,

Chemin de ronde,
Tourne, tourne, tourne
En des milliers de pas
Qui ne mènent nulle part

Tekst: Denis

Een ronde weg,
Draai, draai, draai
Met duizenden passen
Die nergens heen leiden

IV - Source de vie

Généreuse et féconde
Source de vie sans cesse renouvelée
La terre met au monde
L'éternelle beauté

Tekst: Djamel

IV - Levensbron

Vrijgevig en vruchtbaar
Levensbron die voortdurend vernieuwd wordt
De aarde brengt op de wereld
De eeuwige schoonheid

V - Couleurs

Ma boîte de peinture,
Quand je l'ouvre elle me parle ...
Elle dit en bleu que le ciel est beau,
Chuchote en rouge
Que la vie du dehors bouge,
Me chante en rose que l'avenir
Me donnera autre chose ...
Quand je l'ouvre,
C'est un frisson d'été, de couleur, de bonheur
Qui m'évade de mon malheur

Tekst: Adrien

V - Kleuren

Mijn verfdoois
Als ik hem open, praat hij tegen me
Hij zegt in 't blauw, dat de hemel mooi is,
Fluistert in 't rood, dat het leven
buiten bruist,
Zingt in 't roze, dat de toekomst
Me iets anders zal brengen ...
Als ik hem open doe,
Het is een ruisen van zomer, van
kleur, van geluk
Dat me bevrijdt uit m'n ellende

VI - Murs

Sans fin, sans début
Vertige du temps
Sans fin s'inscrit en nous le vertige du
temps
Sans limite, sans début, sans fin

tekst: François

VII - Voie sans issue (II)

Voie sans issue,
Chemin de ronde,
Tourne, tourne, tourne
En des milliers de pas
Qui ne mènent nulle part

Tekst: Denis

VIII - Portes

Une porte se ferme,
Une autre s'ouvre,
Plus grande, blus belle
Sur le silence plein de sagesse
D'une cloche antique aujourd'hui
muette,
D'une vieille bâtisse riche de
souvenirs.
De ces murs qui entravent la liberté,
Donnons nous le pouvoir
De faire surgir de la beauté.

VI - Muren

Zonder einde, zonder begin
Duizeling van tijd
Zonder einde laat de duizeling van
de tijd een afdruk in ons achter
Onbegrensd, zonder begin, zonder
einde

VII - Weg zonder uitweg (II)

Weg zonder uitweg,
Een ronde weg,
Draai, draai, draai
Met duizenden passen
Die nergens heen leiden

VIII - Deuren

Een deur gaat dicht,
Een andere gaat open,
Groter, mooier,
Naar een stilte gevuld met wijsheid
Van een oude bel, die tegenwoordig
zwijgt,
Van een oud gebouw rijk aan
herinneringen.
Van deze muren die vrijheid kluisteren,
Geef ons de kracht
Om schoonheid voort te brengen.

Tekst: Franck

IX - Ballon prisonnier

Dors, dors mon beau ballon
Car ce soir les murs sont là
Pour te protéger.
Bientôt viendra l'été
Qui nous verra encore tous là
Pour la balle au prisonnier.
Printemps, été, automne, hiver
Tout est monotone
Et pourtant différent.
Dors mon beau ballon
Car il est tard,
Les murs sont là pour veiller sur ton
sommeil.

Tekst: Neimo

X - Message personnel

Sous haute surveillance
J'appelle une voix aimée
Souvenir du passé.
Elle me répond et me murmure
Des mots tendres et volés.

Tekst: Dumè

XI - Voie sans issue (III)

Voie sans issue,

IX - Trefbal

Slaap, slaap, mijn mooie bal,
Want vanavond zijn de muren er,
Om je te beschermen.
Spoedig zal de zomer komen,
Die zal zien dat we er nog steeds alle-
maal zijn / Met ons trefbalspel.
Lente, zomer, herfst, winter,
alles is monotoon
en toch verschillend.
Slaap mijn mooie bal,
Want het is al laat.
De muren zijn er om over je slaap te
waken.

X - Persoonlijke boodschap

Onder strenge bewaking
Roep ik een beminde stem op
Herinnering aan het verleden.
Ze antwoordt me, en fluistert
Tedere en ontnomen woorden.

XI - Weg zonder uitweg (III)

Weg zonder uitweg,

Chemin de ronde,
Tourne, tourne, tourne
En des milliers de pas
Qui ne mènent nulle part

Tekst: Denis

Een ronde weg,
Draai, draai, draai
Met duizenden passen
Die nergens heen leiden

XII - Entre terre et ciel

Graviers éparpillés,
Tranchant des barbelés,
Acier des pylones,
Œil du cyclone,
Filins entrelacés dans les nuages
Sont les limites de mon regard.
Au loin, très loin ,
au delà des hauts murs noircis par
le temps,
un arbre, le ciel, la vie...

XII - Tussen aarde en hemel

Verstrooid grind,
Scherp prikkeldraad,
Stalen palen,
Het oog van de cycloon,
Vervlochten touwen in de wolken
Dat alles begrenst mijn blik.
Ver weg, erg ver,
Voorbij de hoge muren, zwart
geworden door de tijd,
Een boom, de hemel, het leven ...

XIII - Quiétude de l'âme

Zooo mo, keno mo
Zen no Zen ni
Kusari mo, kooshi mo

(Ni haine, ni peine,
Le Zen au Zen,
Ni barreaux, ni chaînes)

Tekst: Takezo budo

XIII - Gemoedsrust

(Noch haat, noch straf,
Zen naar Zen
Geen tralies, geen ketenen)

Francis Poulenc - *Sept Chansons* (nr. 3, 5, 6 en 7)

3. Par une nuit nouvelle

Femme avec laquelle j'ai vécu
Femme avec laquelle je vis
Femme avec laquelle je vivrai
Toujours la même
Il te faut un manteau rouge
Des gants rouges un masque rouge
Et des bas noirs
Des raisons des preuves
De te voir toute nue
Nudité pure ô parure parée
Seins ô mon cœur

Tekst: Paul Éluard

3. Op zekere nieuwe nacht

Vrouw met wie ik leefde,
Vrouw met wie ik leef,
Vrouw met wie ik zal leven,
Immer dezelfde, dezelfde.
Je moet een rode mantel aan,
Rode handschoenen, 'n rood masker.
Je moet zwarte kousen aan.
Redenen, tekenen,
Waarom ik je naakt wil zien.
Pure naaktheid, o getooide versiering.
Borsten, o mijn hart.

Vertaling: Rein de Vries

5. Belle et ressemblante

Un visage à la fin du jour
Un berceau dans les feuilles mortes du jour
Un bouquet de pluie nue
Tout soleil caché
Toute source des sources au fond
de l'eau
Tout miroir des miroirs brisé
Un visage dans les balances du
silence
Un caillou parmi d'autres cailloux
Pour les frondes des dernières
lueurs du jour

5. Mooi en gelijkend

Een gezicht bij het eind van de dag,
Een wieg in de dode bladeren van de dag.
Een boeket naakte regen,
Helemaal bedekte zon,
Louter bron van bronnen op de
bodem van het water.
Louter spiegeling van gebroken spiegels.
Een gezicht in de weegschalen der
stilte.
Een kiezel tussen andere kiezels.
Voor de slingers van de laatste licht-
stralen van de dag.

Un visage semblable à tous les visages oubliés.
Un bouquet de pluie nue.
Tout soleil caché.

Tekst: Paul Éluard

Een gezicht als alle die vergeten zijn.
Een wieg in de dode bladeren,
Een boeket naakte regen.
Helemaal bedekte zon.

Vertaling: Rein de Vries

6. Marie

Vous y dansiez petite fille
Y danserez-vous mère-grand
C'est la maclotte qui sautille
Toute les cloches sonneront
Quand donc reviendrez-vous Marie

Les masques sont silencieux
Et la musique est si lointaine
Qu'elle semble venir des cieux
Oui je veux vous aimer mais vous
aimer à peine
Et mon mal est délicieux

Les brebis s'en vont dans la neige
Flocons de laine et ceux d'argent
Des soldats passent et que n'ai-je
Un cœur à moi ce cœur changeant
Changeant et puis encor que sais-je

Sais-je où s'en iront tes cheveux
Crépus comme mer qui moutonne
Sais-je où s'en iront tes cheveux
Et tes mains feuilles de l'automne
Que jonchent aussi nos aveux

6. Marie

U danste er als kleine meid
Danst u er nog als oude vrouw?
't Is de maclotte die men huppelt
Alle klokken zullen luiden:
Wanneer kom je weer terug, Marie.

Maskers lopen zwijgend langs
En de muziek is zo veraf
Dat het lijkt of zij uit de hemel komt.
Ja, jou wil ik beminnen, als het maar
niet teveel is
Want mijn pijn is dan honingzoet

De schapen gaan weg in de sneeuw
vlokken wol en vlokken zilver
Soldaten trekken voorbij en had ik maar
Een hartje voor mijn grillige hart
Wel grillig, verder, weet ik veel

Weet ik waar jouw haar heen zal gaan
Gevlokt als het schuim der zee
Weet ik waar jouw haar heen zal gaan
En je handen als herfstbladeren
bezaaid met geheimen van ons hart

Je passais au bord de la Seine
Un livre ancien sous le bras
Le fleuve est pareil à ma peine
Il s'écoule et ne tarit pas
Quand donc finira la semaine
Quand donc reviendrez vous, Marie

Tekst: Guillaume Apollinaire

Ik liep langs de oever van de Seine
Een oud boek onder mijn arm
De rivier is als mijn verdriet
Hij stroomt altijd voort en droogt niet op
Wanneer toch is de week voorbij
Wanneer toch kom je weer terug, Marie

Vertaling: Rein de Vries

7. Luire

Terre irréprochablement cultivée,
Miel d'aube, soleil en fleurs,
Coureur tenant encore par un fil au
dormeur
(Nœud par intelligences)
Et le jetant sur son épaule :
« Il n'a jamais été plus neuf,
Il n'a jamais été si lourd. »
Usure, il sera plus léger,
Utile.
Clair soleil d'été avec :
Sa chaleur, sa douceur, sa tranquillité
Et, vite,
Les porteurs de fleurs en l'air
touchent de la terre.
Terre irréprochablement cultivé
Miel d'aube, soleil en fleurs,
Coureur tenant par un fil
aud dormeur.
Clair soleil d'été.

Tekst: Paul Éluard

7. Schitteren

Onberispelijk bebouwd land
Honing van de dageraad, bloeiende zon,
Bode, die nog met een draad aan de
slaper hangt.
(Bond van wederzijds begrip)
Tilt de zon op zijn schouders:
'Hij is nog nooit zo nieuw geweest,
Hij is nog nooit zo zwaar geweest.'
Slijtage, straks zal hij lichter zijn,
Nuttig.
Heldere zomerzon met,
Zijn warmte, zijn mildheid, zijn rust.
En, snel,
zijn de bloemdragers in de lucht
verwant met de aarde.
Onberispelijk bebouwd land
Honing van de dageraad,
bloeiende zon,
Bode, die nog met een draad aan de
slaper hangt.
Heldere zomerzon.

Vertaling: Rein de Vries

Brel - *La Valse à Mille Temps* (arrangement: Julien Joubert)

La Valse à Mille Temps

Au premier temps de la valse
Toute seule tu souris déjà
Au premier temps de la valse
Je suis seul, mais je t'aperçois
Et Paris qui bat la mesure
Paris qui mesure notre émoi
Et Paris qui bat la mesure
Me murmure murmure tout bas

Une valse à trois temps
Qui s'offre encore le temps
Qui s'offre encore le temps
De s'offrir des détours
Du côté de l'amour
Comme c'est charmant
Une valse à quatre temps
C'est beaucoup moins dansant
C'est beaucoup moins dansant
Mais tout aussi charmant
Qu'une valse à trois temps

Une valse à vingt ans
C'est beaucoup plus troublant
C'est beaucoup plus troublant
Mais beaucoup plus charmant

De wals van duizend maten

Tijdens de eerste maat van de wals
Helemaal alleen, je glimlacht al
Tijdens de eerste maat van de wals
Ben ik alleen maar ik zie je
En Parijs, dat de maat slaat
Parijs, dat ons gevoel leidt
En Parijs, dat de maat slaat
Fluistert, fluistert zacht tegen mij

Een wals in driekwartsmaat
Die zich de tijd gunt
Die zich de tijd gunt
Die zich omwegen gunt
In de richting van de liefde
Wat is het charmant
Een wals in vierkwartsmaat
Daar is het veel minder goed
op dansen
Maar nog steeds even charmant
Als een wals in driekwartsmaat

Een wals van twintig jaar
Is veel verwarrender
Is veel verwarrender
Maar veel charmanter

Qu'une valse à trois temps

Une valse à vingt ans
Une valse à cent temps
Une valse à cent ans
Une valse ça s'entend
A chaque carrefour
Dans Paris que l'amour
Rafraîchit au printemps
Une valse à mille temps

Une valse à mille temps
Une valse a mis l'temps
De patienter vingt ans
Pour que tu aies vingt ans
Et pour que j'aie vingt ans
Une valse à mille temps
Une valse à mille temps
Une valse à mille temps
Offre seule aux amants
Trois cent trente-trois fois l'temps
De bâtir un roman

Au deuxième temps de la valse
On est deux, tu es dans mes bras
Au deuxième temps de la valse
Nous comptons tous les deux un',
deux, trois,
Et Paris qui bat la mesure
Paris qui mesure notre émoi
Et Paris qui bat la mesure
Nous fredonne, fredonne déjà

Dan een wals in driekwartsmaat

Een wals van twintig jaar
Een wals van honderd maten
Een wals van honderd jaar
Een wals wordt gehoord
Op elk kruispunt
In Parijs dat door de liefde
In de lente wordt vernieuwd

Een wals van duizend maten
Een wals van duizend maten
Een wals heeft de tijd genomen
Om twintig jaar geduld te oefenen
Omdat jij twintig jaar bent
En ik twintig jaar ben
Een wals van duizend maten
Een wals van duizend maten
Een wals van duizend maten
Biedt alleen aan geliefden
Driehonderd drieëndertig
maal de kans
Om een liefdesverhaal op te bouwen

Tijdens de tweede maat van de wals
Zijn we samen, jij bent in mijn
armen
Tijdens de tweede maat van de wals
Tellen we beiden een, twee, drie
En Parijs, dat de maat slaat
Parijs, dat ons gevoel leidt
En Parijs, dat de maat slaat
We neuriën, neuriën al

Au troisième temps de la valse
Nous valsons enfin tous les trois
Au troisième temps de la valse
Il y a toi, y a l'amour et y a moi
Et Paris qui bat la mesure
Paris qui mesure notre émoi
Et Paris qui bat la mesure
Laisse enfin éclater sa joie.

Lalala la lalala

Tijdens de derde maat van de wals
Walsen we ten slotte alle drie samen
Tijdens de derde maat van de wals
Ben jij er, is er de liefde, ben ik er
En Parijs, dan de maat slaat
Parijs, dat ons gevoel leidt
En Parijs, dat de maat slaat
Laat eindelijk zijn vreugde gaan

Vertaling: Acda en de Munnik

Sans fin

Tettix in de mythologie

Tettix is het Oudgriekse woord voor cicade. Deze insecten leven soms meer dan tien jaar lang ondergronds als larve. Als zij zich bovengronds verpopt hebben leven ze nog slechts enkele dagen, die ze extatisch zingend doorbrengen. In de Griekse mythologie werd over deze fascinerende dieren het volgende verhaal verteld: Vroeger waren de cicades mensen, van het soort dat bestond vóór de geboorte van de muzen. Toen de muzen er eenmaal waren en men door hun toedoen het zingen had leren kennen, waren er onder de mensen lieden die door het zingen geheel buiten zichzelf raakten van plezier, zodanig dat ze vergaten te eten of te drinken en daardoor zelfs uitgeput stierven. Zij zijn de stamvaders geworden van het geslacht der cicaden dat van de muzen een uitzonderlijk privilege kreeg: eenmaal geboren hebben de cicades geen behoefte meer om zich te voeden maar zetten zij zich onmiddellijk aan het zingen, met lege maag en droge keel, tot aan het stervensuur. Na hun dood vertellen zij de muzen wie hen hier op aarde eert en wie niet.

Meesters&Gezellen 2021

De data voor Meesters&Gezellen 2021 worden z.s.m. bekend gemaakt. Houd www.meestersengezellen.nl in gaten of schrijf u in voor onze nieuwsbrief.

Geachte bezoeker,

Hartelijk dank voor uw bezoek aan een concert van de negende editie van Meesters&Gezellen. We hopen dat u het mooi vond!

Nagenieten? Meer weten? Luister, kijk en lees:

soundcloud.com/meesters-gezellen

Met opnames van de afgelopen edities. Opnames van het concert dat u net heeft gehoord, zijn daar over enkele weken te beluisteren.

facebook.com/stichtingtettix/ | instagram.com/meestersgezellen

Met interviews, foto's en updates over het project.

<https://www.youtube.com/user/stichtingtettix>

Kijk naar interviews, korte documentaires en commentaren.

www.meestersengezellen.nl

Blijf op de hoogte van onze aankomende concerten en draag bij om de volgende edities ook weer mogelijk te maken.

Tot volgend jaar!

La Caisse des Dépôts est le mécène principal de l'Ensemble Aedes. Il est conventionné par le Ministère de la Culture – DRAC Bourgogne-Franche-Comté et est soutenu par la DRAC Hauts-de-France, les Conseils Régionaux de Bourgogne-Franche-Comté et des Hauts-de-France ainsi que les Conseils Départementaux de l'Yonne et de l'Oise. Il reçoit également le soutien de l'ADAMI et de la SPEDIDAM. L'ensemble est en résidence au Théâtre Impérial de Compiègne, au Théâtre d'Auxerre, à la Cité de la Voix de Vézelay ainsi qu'à la Fondation Singer-Polignac. Il est également Lauréat 2009 du Prix Bettencourt pour le chant choral, membre de Tenso (réseau européen des chœurs de chambre professionnels), de la FEVIS et du PROFEDIM.

MEESTERS & GEZELLEN

met dank aan

E N S E M B L E
A e D e S
M A T H I E U R O M A N O

Van den Berch van Heemstede Stichting

Conservatorium van Amsterdam
Amsterdams Hogeschool voor de Kunsten

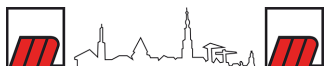
INSTITUT
FRANÇAIS

PAYS-BAS

PRINS BERNHARD
CULTUURFONDS

Limburg - Gelderland - Noord-Brabant - Gelderland

Stichting Moerman Promotie Vlissingen

Stichting
van de Sande
Vlissingen

AF
AK
amsterdams
fonds voor de
kunst

Rabobank

Stevenskerk

STICHTING
EDMOND
HUSTINX

Stichting

Dalfsen

DALFSEN

TENSO

The European network for professional chamber choirs